Ecoul unui vis care imită stringent realitatea

On Martie 22, 2021

Povestea fabuloasă a unei viziuni este creația unui visător care renunță la realitate pentru a urma o lume fantastică, dar extrem de spectaculoasă, pentru că este lumea propriului Sine.

Închid ochii și mă culc, cu mențiunea că nimic nu mă poate trezi decât un vis frumos, capabil să se repete în realitate. Este un moment de gândire lucidă, dar și rece într-un anumit fel, fiindcă mă simt prizonierul unui spațiu în care judecățile de valoare nu pot fi îngrădite. Or lumea exterioară nu se consumă în acest spațiu, numai eu îmi consum himerele în spațiul pe care îl am disponibil într-un alt prezent, dintr-un univers paralel.

Şi tocmai în completarea acestui vis progresiv, odată cu repetarea unor experiențe reale de viață, mă încadrez într-un rezumat de valoare al subiectului ce poate declanșa o ruptură de relație cu fenomenul *Simvehebrew* , o nouă determinare a ceva ce există în afara gândirii, mai ales dacă gândirea fi descrisă și definită din unghiurile tăcute ale universului.

Ştiu că numai prin actul de a adormi, gândindu-mă la un lucru izvorât dintr-o dualitate a sinelui reflectat în realitate, voi putea să traversez acel spațiu al viziunii ce își afirmă valoarea indiferent de suportul ei material, metafizic sau comparatist. Iar în visul meu plin de semnificații, atât de bine ascuns în sinele meu, părea că m-am trezit la realitate, dar ceva îmi spunea că încă dorm adânc, dar dorm fără să mă las manipulat de o eventuală oglindire în conștiința unui destin emanat din veșnicie.

Leadership: Imaginea în care te regăsești cel mai bine dă impresia unui vis care te poartă în multe direcții, dar în realitate nu cedează nicio clipă separării de lumea exterioară?

Mintea pare a fi în continuare focalizată pe recunoașterea momentului principal când materialitatea se afirmă din plin și în artă, prin intermediul căreia se produce traversarea de la mesaj la emoție, de la emoție la țesătura fragilă a unei povești din viața personală. În timp ce mesajul din vis, învăluindu-mă în mantia catifelată a somnului profund, se focalizează pe recunoașterea artei ca principală punte de traversare spre împlinirea idealului unei minți aptă să declanșeze emoțiile unei descoperiri autentice în materie de creație literară sau artistică.

Totuși, în somnul acesta adânc, odihnitor, regenerant, se petrece ceva. Mai mult seamănă cu o confuzie. Căci mă simt altcineva decât sunt de obicei, percepându-mă numai în ecoul unei vieți din care, poate, va rămâne doar amintirea. Totuși, mă simt calm în interiorul meu. Nu simt nicio neliniște pentru care să-mi vină careva în ajutor. Totul e liniștit aici. Imaginea pe care mi-am făurit-o aici este o evadare a sinelui în altcineva identic cu mine, dar dintr-un univers paralel.

Din această cauză imi susțin punctul de vedere eminamente artistic. Creația mea vizează transformarea unui vis într-o viziune a interiorității individuale ce coincide cu momentul în care individul iese din rândul lumii, devine liber, își vede rostul în armonia universală, se recunoaște ca un observator din exterior și, astfel, întreaga lui existență capătă altă semnificație.

Mai trebuie spus că, prin comparație cu realitatea mea visată, bine ascunsă cu ajutorul metafizicii, se verifică și acea facultate extraordinară a visării pe care o experimentează un personaj al scriitorului Miguel Ángel Asturias. Este vorba de acea facultate a desprinderii de realitatea imediată, lucru ce stă la baza oricărui curent filosofic:

"Cine sunt? Nu știu cine sunt. În căușul mâinilor adun umbra care picură de pe pleoapele oamenilor pentru a spori cu ea noaptea, dar acum nu mai am mâini, iar oamenii nu mai au pleoape unde să se adune în picături întunericul și visul. Sunt treji mereu..."

Leadership: Imaginea ta identitară se poate construi în funcție de raportul ce se stabilește între lumea exterioară și lumea interioară, cu mențiunea că ceea ce te poate trezi din vis este însușirea unei creații care aparține altcuiva?

Şi ce să vezi? Noapte de noapte încep să visez cum dorm în realitate, mai mult decât ceea ce aș putea trăi în realitate cu ajutorul visului. La fel se întâmplă și cu luciditatea unui pictor care pictează foarte bine odată cu implicarea lui în mersul Universului. Creația sa produce schimbări în câmpul energetic al unui spirit care ia, încetul cu încetul, stăpânire asupra ființei sale. Cumva, el se vede dintr-un punct situat în lateral sau deasupra patului său, iar asta înseamnă că se află deasupra planului realității, și ca visul este însăși creația lui.

În adâncul sufletului, mă doare că va trebui să mă despart de visul în care realitatea mi se părea doar o iluzie cu care mă învățasem să trăiesc. Alteori mă neliniștește impresia că toate acestea s-au mai întâmplat odată cu acordul unui Deja-Vu metamorfozat într-un cosmos einsteinian, plin de surse gigantice de energie, care pot fi înțelese doar prin prisma relativității.

Mai degrabă, par a fi ilustrarea unui mare act de hipnoză și de seducție vizuală, îndrăgind mai mult spațiul odihnitor dintre două planuri de existență separate, tot așa cum memoria labirint a unui scriitor se odihnește în spațiul dintre acele cuvinte care îi alcătuiesc amintirile.

Haideți să ne imaginăm că trezirea mea s-a întâmplat brusc, anulând orice poveste visată de un artist care se atașează de o reprezentare a realității în care el pare să se manifeste cu un fel de instinct narativ, ca un reflex al mecanismului cerebral, fie ca un produs propriu al inteligenței aflat în directă legătură cu un fond spiritual, ductil și perspectivant. Să nu fii om, ci să fii doar proiectarea visului unui alt om. Ce halucinantă descoperire !

Creația unui artist este viziunea asupra ființei umane autentice și împlinite în planul unei lumi pe care el o regăsește doar visându-se ca fiind parte dintr-un vis din care se trezește a fi cu totul altcineva, în altă persoană.

Așadar, creația mea este varianta alternativă de abordare a planului unei lumi în care mă refugiez ori de câte ori exteriorul intersectează interiorul în oglindirea unei vieți care nu poate fi egalată în literatură de alți scriitori. Şi asta, datorită autenticității cu care reușesc să redau perspectiva adâncimii sinelui ca parte dintr-un imens întreg.

Ecoul unui vis care imită stringent realitatea sugerează adevărata forță a unui artist: de a traduce realitatea lumii (percepută într-un simbolism rafinat) în forma unui vis în care te poți pierde dacă nu ești dispus să fii una cu sinele tău autentic.

Source: https://neculaifantanaru.com/ecoul-unui-vis-care-imita-stringent-realitatea.html